

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010419
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného A. S., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E. B., S. X/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2022, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/121/2022 zo dňa 23. mája 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu sa zrušuje.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdený A. S., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E. B., S. X/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, sa podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 19.02.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 03.07.2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/169/2020 zo dňa 08.12.2020 vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/72/2021 zo dňa 16.09.2021 vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd odsúdenému A. S. určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. súd odsúdenému A. S. ustanovuje povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v určenej skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 19.02.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 03.07.2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/169/2020 zo dňa 08.12.2020 bol odsúdenému A. S. (ďalej len „odsúdený“) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon tohto trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 06.04.2021 s tým, že ho vykonal dňa 06.08.2021.

Po výkone vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (dňa 18.10.2021) odsúdený nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/72/2021 zo dňa 16.09.2021 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Tento (neskorší) trest odňatia slobody má odsúdený

po započítaní doby výkonu trestu odňatia slobody (od 06.08.2021 do 18.10.2021) vykonanej v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/2/2021 vykonať dňa 06.02.2023. Lehota k tomu, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému plynie od dňa 06.03.2022 (po výkone 1/2 súčtu oboch jemu uložených a nariadených trestov odňatia slobody).

Dňa 04.04.2022 bol Okresnému súdu Trenčín prostredníctvom obhajcu doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. mája 2022 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 37Pp/121/2022 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Je toho názoru, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre predmetné rozhodnutie, keď nesprávne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k splneniu oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie na slobodu, výsledkom čoho je nesprávne rozhodnutie v podobe zamietnutia jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd nespĺnenie druhej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia na slobodu hodnotil predovšetkým vzhľadom na informáciu z odpisu z registra trestov, z ktorej vyplýva, že má v registri 7 záznamov z toho, že vo výkone trestu bol 2-krát, čo podľa názoru súdu znamená, že odsúdený si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, pričom poukázal najmä na skutočnosť, že v minulosti mu bol výkon trestu opakovane podmiennečne odložený, čo však nevedlo k jeho náprave. Súd dôvodné očakávanie vedenia riadneho života negatívne vyhodnotil aj vo vzájomnej súvislosti s jeho správaním počas výkonu trestu, ktoré hodnotil viac menej negatívne, a to najmä s poukazom na vypracované hodnotenie ústavu. Samotná prognóza jeho správania nemôže byť založená len výlučne na jeho trestnej minulosti, nakoľko by mohlo dôjsť k porušeniu zákazu ne bis idem (zákaz dvojitého trestania). Súd pri skúmaní a vyhodnotení materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia by mal skúmať aj iné aspekty života odsúdeného, ktoré jednotlivo a zároveň súhrnne by mali zodpovedať na otázku, že či vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že teda od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Má za to, že hodnotenie na neho vypracované ÚVTOS Ilava, ktoré v podstatnej časti bolo obsahovým základom pre zamietavé súdne rozhodnutie, bolo vypracované tendenčne a neobjektívne, ústav cielene „vypichol“ a poukázal viac menej len na negatívne poznatky zo správania sa odsúdeného počas výkonu trestu. Z výsluchu zástupcu ústavu na verejnom zasadnutí, s cieľom verifikovať informácie o jeho správaní bolo zistené, že má výrazne vyšší podiel kladných zápisov ohľadne jeho správania sa počas výkonu trestu, pričom tieto kladné zápisy získal v dôsledku pozitívneho správania a prístupu vo viacerých rôznorodých sférach života v ústave, čo v samotnom vypracovanom hodnotení ústavu bolo nedostatočne zohľadnené alebo zohľadnené len minimálne tak, aby do popredia hodnotenia vystúpila ústavom preferovaná negatívne referencia o ňom. V prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu má vybudované, resp. vytvorené predpoklady, ktoré sú zárukou toho, že v budúcnosti povedie riadny život. Tieto predpoklady tvorí jeho aktívna komunikácia s jeho rodinou, ktorá mu vyjadruje plnú podporu a pomoc pri opätovnom začlenení sa do spoločnosti, skutočnosť, že v prípade prepustenia sa má kde vrátiť a kde bývať, ako i to, že má možnosť sa riadne zamestnať a tým sám uspokojovať svoje potreby. V prípade prepustenia nebude sociálne izolovanou osobou, po výkone trestu má zabezpečený zdroj príjmu a teda jeden z možných faktorov sociálneho zlyhania (opätovné páchanie trestnej činnosti v dôsledku nedostatku príjmov) je významným spôsobom eliminovaný. V podmienkach ústavu na výkon trestu sú u neho udržiavané pracovné návyky z dôvodu jeho zaradenia na vonkajšom pracovisku v drevovýrobe (B. P.). Samotná skutočnosť, že je počas výkonu práce v ústave zaradený na vonkajšom pracovisku je tiež dôkazom toho, že ho nie je potrebné v podmienkach ústavu „až tak kontrolovať“ a že je schopný tento „voľnejší“ pracovný režim dodržiavať a plniť. Doterajší výkon trestu odňatia slobody splnil u neho všetky svoje základné funkcie a to najmä - no nie výlučne - svoju výchovnú a ochrannú funkciu, nie je potrebné trvať na ďalšom (pokračujúcom) výkone trestu odňatia slobody a dosiaľ vykonanou časťou trestu už bol dosiahnutý účel trestu a ďalší výkon trestu už nie je potrebný. Nemožno odhliadnuť ani fakt, že voči nemu nie je v súčasnosti vedené žiadne trestné konanie, má kritický postoj k svojej predchádzajúcej trestnej činnosti, uvedomuje si negatívne dôsledky tohto konania pre spoločnosť, ako i svoju rodinu a svoje konanie ľutuje. Súd disponuje dostatočnými kontrolnými mechanizmami,

prostredníctvom ktorých môže kontrolovať a zároveň pozitívne pôsobiť na jeho ďalšie správanie, a to možnosťou nariadenia probačného dohľadu nad ním, ako i stanovením mu primeraných obmedzení i povinností, pričom s takouto možnosťou, obmedzeniami a povinnosťami vopred súhlasil a súhlasí. Kritický postoj k svojej predchádzajúcej trestnej činnosti, pozitívny prístup k svojmu ďalšiemu životu, aktívne udržiavané vzťahy so svojou rodinou, záruky v podobe úspešného začlenenia sa do spoločnosti (napr. zabezpečené ubytovanie, práca, podpora rodiny) sú dostatočnou zárukou a garanciou, že v rámci podmieneného prepustenia sa osvedčí a sociálne nezlyhá. Navrhol preto Krajskému súdu v Trenčíne, aby vyhovel jeho žiadosti o jeho podmienené prepustenie, a aby podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uznesenie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že ho podmienené prepustí na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň mu uloží primeranú skúšobnú dobu.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 20. júla 2022, preskúmal dňa 21. septembra 2022 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák., ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zák., pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Ak odsúdený podá návrh na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je na toto rozhodovanie príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva (§ 417 ods. 1 Tr. por.).

Pri rozhodovaní o takomto návrhu odsúdeného súd povinne skúma tri zákonné podmienky (jednu formálnu a dve materiálne). Formálna podmienka je založená na tom, že odsúdený vykonal príslušnú (pomernú) časť uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody. Prvá materiálna podmienka spočíva v tom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a druhá materiálna podmienka je splnená, ak možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (tzv. pozitívna prognóza budúceho správania odsúdeného na slobode).

V rámci rozhodovania o podmienenom prepustení súd musí preto dôsledne zisťovať všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného (najmä osobné a charakterové vlastnosti, postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život a jeho trestnú činnosť) a v nadväznosti na § 66 ods. 1 Tr. zák. zohľadňuje i povahu spáchaného trestného činu a to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 2 Tr. zák.).

Rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ale aj zamietnutie návrhu odsúdeného na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu o tom, či odsúdený vyhovel (nevyhovel)

všetkým zákonným podmienkam, v dôsledku čoho možno nepochybné ustáliť, že odsúdeného možno (nemožno) podmienične prepustiť na slobodu.

Záver o nesplnení podmienok odsúdeného na jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody musí byť verifikovaný (overený) dôsledným zisťovaním zo strany súdu. Súd v tomto ohľade nemôže rezignovať a pri dôslednej aplikácii ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. nesplnenie prvej materiálnej podmienky (či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie) odôvodniť skutkovým záverom o problematickom výkone tohto trestu odsúdeným bez komplexného preskúmania hodnotenia vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený trest vykonáva spojeného s dôsledným prihliadnutím na osobu odsúdeného (charakterové vlastnosti, typ osobnosti, verbálne i neverbálne prejavy, disciplinárne tresty, disciplinárne odmeny, pracovné zaradenie, jeho iné aktivity v ústave na výkon trestu odňatia slobody, prípadné preradenie do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia). Rovnako nie je dostačujúce (v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uspokojivé) druhú materiálnu podmienku (očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného v budúcnosti) odôvodniť len stredným až veľkým rizikom recidívy a jeho trestnou minulosťou (7-krát súdne trestaný, 2-krát vo výkone trestu odňatia slobody) s tým záverom, že odsúdený je osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Konštatovať skutočnosť, že odsúdený nebude viesť v budúcnosti na slobode riadny život je možné až po dôslednom zohľadnení ostatných relevantných skutočností (časového hľadiska predchádzajúcich odsúdení, charakteru týchto trestných činov i spôsobu, akým boli tieto skoršie trestné konania skončené).

Okresný súd správne konštatoval (s čím sa aj krajský súd stotožnil), že odsúdený splnil formálnu podmienku (vykonanie príslušnej časti uložených nepodmieničných trestov odňatia slobody), a preto krajský súd následne skúmal, či odsúdený splnil obidve okresným súdom nepriznané materiálne podmienky (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život), čo by následne odôvodňovalo odsúdeného podmienične prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd výhrady riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody konštatované v hodnotení odsúdeného (v rámci rešpektovania právnych noriem upravujúcich výkon trestu odňatia slobody sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava vyskytujú viaceré nedostatky, opakovane v plnení pokynov, dodržiavaní časového rozvrhu dňa, dodržiavaní zásad slušného správania a vystupovania, konkrétne v dorozumievaní sa s inými osobami vykrikovaním a v drzej, neadekvátnej reakcii odsúdeného na príkaz príslušníka zboru a jednorazové nedostatky v úprave lôžka a v dodržiavaní zásad ustrojenosti) nepovažoval za tak významné odchýlky v správaní odsúdeného, pre ktoré by bolo odôvodnené konštatovať nesplnenie druhej zákonnej (materiálnej) podmienky. Je to dané predovšetkým tým, že tieto „drobné“ porušenia nedosiahli takej intenzity, aby boli zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody voči odsúdenému sankcionované disciplinárnym trestom, nakoľko odsúdený v súčasnosti nevykazuje žiaden disciplinárny trest, pričom doposiaľ bol naopak dvakrát disciplinárne odmenený. V prospech odsúdeného treba zhodnotiť aj skutočnosť, že úprava zovňajšku je na požadovanej úrovni, v kolektíve odsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie, rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia je dostatočné, v účasti na osvetových aktivitách sa vyskytuje len občasná absencia, vo voľnom čase sa zúčastňuje vychádzok, hráva spoločenské hry, navštevuje ústavnú knižnicu, ponúkaných skupinových aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje pravidelne, v pracovnom procese je zaradený na nestráženom pracovisku s dohľadom mimo ústav, kde dosahuje pozitívne výsledky, povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia plní, predpisy dodržiava, pracovná morálka a disciplína sú na požadovanej úrovni, vyživovaciu povinnosť plní z rozúčtovania pracovnej odmeny, vzťahy mimo ústavu na výkon trestu odňatia slobody udržiava prostredníctvom sporadickej korešpondencie a pravidelného telefonovania s matkou, družkou, deťmi a ich matkou, kontakt formou návštev udržiava s družkou a deťmi, komunikáciu vedie v intenciách slušného správania sa, existujúce kontakty sú pozitívne, rozvíjanie morálno-vôľových vlastností vo voľnom čase je dostatočné a v pracovnej oblasti sa nedostatky nevyskytujú.

Nad rámec uvedeného je potrebné (v prospech odsúdeného) prihliadnúť i na ďalšie skutočnosti, ktoré uviedol na verejnom zasadnutí pred okresným súdom zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava. Konkrétne, že odsúdený sa zúčastnil čistiacich a upratovacích prác na cele dňa 31.05.2021, kontrola osobných vecí dňa 23.07.2021 bola u neho bez nedostatkov, kontrola poriadku na cele a kontrola nástupného oddielu dňa 13.08.2021 tiež nevykazovala nedostatky, odsúdený

sa aktívne zapojil do činností pre jeho všeobecný rozvoj dňa 30.08.2021, vytvoril a zorganizoval vedomostný kvíz pre odsúdených dňa 29.10.2021, pri kontrole dňa 09.11.2021 mal poriadok v osobných veciach i jeho správanie bolo na požadovanej úrovni.

Vo vzťahu k postoju odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti treba uviesť, že napriek tomu, že odsúdený je k nej čiastočne kritický, keď si v dostatočnej miere neuvedomuje svoju zodpovednosť a vinu z časti pripisuje aj iným osobám, na verejnom zasadnutí pred okresným súdom odsúdený uviedol, že urobil dosť veľa chýb pri zlej známosti a z toho dôvodu sa odsťahoval z Prievidze do Novej Dubnice, kde má družku a chcú začať spolu stavať.

Celkový postoj odsúdeného k preskúmvanej trestnej činnosti (dva prečiny v dvoch trestných konaniach) však musí súd preskúmať sám, a to nielen na základe hodnotenia zo strany riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, ale aj za súčasného prihliadnutia na trestnú činnosť, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený pôvodne vykonával trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 19.02.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 03.07.2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/169/2020 zo dňa 08.12.2020 vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ktorý vykonal dňa 06.08.2021. Po výkone tohto trestu odsúdený nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/72/2021 zo dňa 16.09.2021 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Uvedené trestné veci boli právoplatne rozhodnuté (skončené) trestnými rozkazmi (veci vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/17/2019 v spojení s právoplatným uznesením tohto okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/72/2021). Postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti je preto potrebné posúdiť (zohľadniť) aj v tejto súvislosti, keď preukázateľne nespochybňoval vinu, nakoľko trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 19.02.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2019 a trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/72/2021 zo dňa 16.09.2021 nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2021 z dôvodu, že odsúdený proti týmto trestným rozkazom nepodal odpor.

U odsúdeného bola konštatovaná resocializačná prognóza ako menej priaznivá z dôvodu stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ale aj napriek tomu krajský súd dospel k záveru, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky odôvodňujúce jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V prospech odsúdeného vyznieva tiež to, že napriek tomu, že si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tak doposiaľ bol dvakrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. Okrem prejednávanych trestov odňatia slobody (dvoch nepodmienečných odsúdení v celkovej výmere jeden rok a desať mesiacov), kde v prvom prípade bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace v spojení s právoplatným uznesením okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v druhom prípade mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, bol odsúdený päťkrát súdne trestaný (v troch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, v jednom prípade si trest odňatia slobody vykonal a v jednom prípade bol zrušený výrok o treste pre uloženie súhrnného trestu v inej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/72/2021).

Možno konštatovať, že hoci sa odsúdený opakovane dopustil trestnej činnosti a bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, počas doby výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie (splnil materiálnu podmienku). Preto aj s ohľadom na rodinnú podporu (sociálne zázemie), keď odsúdený v súčasnosti udržiava kontakt so svojou matkou, družkou, deťmi a ich matkou, čestné prehlásenia bývalej i súčasnej družky a prísľubu zamestnania zo strany A. M., miestom podnikania D. XXX, U.: XXXXXXXX, je možné predpokladať, že odsúdený nebude primárne odkázaný na páchanie trestnej činnosti v dôsledku zabezpečovania si svojich základných životných potrieb.

V danom prípade, keď boli splnené zákonné podmienky na to, aby bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je nevyhnutné obligatórne pre posilnenie výchovného účelu tohto inštitútu určiť skúšobnú dobu, ktorá má primárne slúžiť na dovŕšenie nápravy odsúdeného. Účelom skúšobnej doby je, že odsúdený v rámci jej plynutia spôsobom svojho života preukáže súdu, že účel trestu bol u neho dosiahnutý v kratšom čase (jeho čiastočným výkonom pri podmiennečnom prepustení), než aký bol určený dvoma trestnými rozkazmi (trestným rozkazom v spojení s právoplatným uznesením okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a trestným rozkazom). Okrem skúšobnej doby okresný súd môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov, za súčasného ustanovenia mu primeraných obmedzení alebo povinností uvedených v ustanovení § 51 odsek 3 a 4 Tr. zákona.

Odôvodnené je to tým, že na určenie skúšobnej doby u odsúdeného má vplyv nielen jeho správanie vo výkone trestu, ale aj závažnosť spáchaného trestného činu (trestných činov). Nevyhnutné je preto dôsledne skúmať obidve tieto podmienky komplexne, aby bolo možné lepšie a efektívnejšie vo vzťahu k odsúdenému (s prihliadnutím na jeho osobu) kontrolovať jeho správanie, snahu o pracovné zaradenie a celkový život na slobode.

V preskúmvanej veci je možné komplexne (celkovo) hodnotiť pozitívne správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, napriek tomu je však pri určovaní skúšobnej doby potrebné prihliadnúť nielen na charakter trestnej činnosti odsúdeného (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), ale aj jeho trestnú minulosť.

Pre posilnenie účelu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (hmotnoprávneho inštitútu) krajský súd považuje za nevyhnutné určiť odsúdenému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky pri súčasnom nariadení probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 1 (jeden) rok a ustanovení mu v tejto určenej skúšobnej dobe povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie (§ 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák.). Odsúdený tak bude mať možnosť súdu preukázať, že počas skúšobnej doby viedol riadny život a napriek pobytu vo výkone trestu odňatia slobody získa legálny zdroj príjmov (bude riadne zamestnaný). Ak dodrží súdom uloženú povinnosť pri súčasnom vedení riadneho života na slobode, súd bude môcť následne konštatovať, že odsúdený sa osvedčil. V opačnom prípade súd rozhodne, že zvyšok trestu odňatia slobody, odsúdený vykoná. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že uložená povinnosť, aby sa odsúdený v skúšobnej dobe zamestnal, resp. sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie nie je samoučelná. I keď odsúdený nie je vo výkone trestu odňatia slobody pre trestné činy majetkového charakteru, kde by bol chráneným záujmom (objektom skutkovej podstaty trestných činov) majetok, je nevyhnutné mu uložiť uvedenú povinnosť. Je to odôvodnené nielen tým, aby v budúcnosti prípadne nebol odkázaný na páchanie trestnej činnosti v dôsledku zabezpečovania si svojich základných životných potrieb, ale aj preto, aby si plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim dvom maloletým deťom (O. S., nar. XX.XX.XXXX a Y. S., nar. XX.XX.XXXX), pre ktorej neplnenie je tiež vo výkone trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd na základe dôvodne podanej sťažnosti odsúdeného zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu, rozhodol podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. o podmiennečnom prepustení odsúdeného a určil podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. odsúdenému skúšobnú dobu za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným, pričom podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu ustanovil povinnosť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.